

ОБІЦЯЮТЬ ПРИПИНИТИ
БУДІВНИЦТВО РЛС

Мукачево. — Як уже повідомлялося, тут протягом останніх місяців відбулась серія мітингів і демонстрацій протесту проти будівництва пістрівської радарино-локаційної станції. У зв'язку з цим, у понеділок, 26-го березня, до Мукачево прибула комісія з Москви на чолі з академіком Веліховим. Перед будинком міським КПУ зібралися багато людей, які оточили щільним кільцем академіка Веліхова та першого секретаря обкому компартії Володимира, і вимагали поговорити з народом. Намагаючись уникнути розмови, Володущук змушений був вибити скляні двері та сховатися у своєму бюро, при цьому перший секретар порізав руку. Слід зауважити, що мітинг був міським, був санкціонований і навіть організований за допомогою парткомів, але міліція і партапаратчики втратили контроль над свавільною народною масою. Заспокоїти людей вдалося активістам УГС та РУХу. Академік Веліхов пообіцяв оголосити висновки комісії після відвідин споруджуваної РЛС. Вслід за комісією до будівництва вирушили і тисячі демонстрантів, які вимагали припинення будівництва екологічно-шкідливої станції. Люди обурювалися, що партократія, як місцева, так і центральна, повністю володіє їхньою землею і навколишнім середовищем. Демонстранти знову оточили членів комісії, не підпускаючи їх до телекамери. Врешті членів комісії дивилися з навою, так і не сказавши нічого.

Юні футболісти ФК „Карпат”
зі Львова будуть гостями
УСВТ „Ч. Січ”

Ньюарк, Н.Дж. — У Світлий Понеділок, 16-го квітня, УСВТ „Чорноморська Січ” гостинить у своїй домівці і пізніше на площі Фарчерс Гров в Юніоні, Н.Дж., юних футболістів ФК „Карпати” зі Львова, які беруть участь у великому футбольному турнірі в Далас, Техас. Приблизно в год. 1:45 в домівці товариства 680 Сенфорд Аве., відбудеться дружнє прийняття для гостей з України, після якого львів'яни оглянуть в сусідстві церкву св. Івана Хрестителя, парафіальну школу та інші парафіальні будівлі. В год. 4-й по полудні на площі Фарчерс Гров в Юніоні, Н.

В УКРАЇНІ ПЛАНУЮТЬ ЧОРНОБІЛЬСЬКИЙ ТИЖДЕНЬ

Київ (Андрій Деменко, Володимир Тихий). — 13-го березня, тут з ініціативи Української Екологічної Асоціації „Зелений Світ” та Народного Руху України за Перебудову відбулися збори громадськості, присвячені підготовці до відзначення четвертої річниці чорнобильської катастрофи. Присутні були також представники Українського Комітету Захисту Миру, „Меморіалу”, молодих організацій, творчих спілок, Київської Спільноти „Чорнобиль”, новообрані народні депутати України. Були й гості — лікарі з Франції та Євген Стахів від Української Американської Координаційної Ради. На зборах був утворений комітет проведення 22-26-го квітня в Києві Чорнобильського Тижня. Крім українських громадських організацій участь у цій акції візьмуть також народні й екологічні рухи Білорусії, Рухальники, Молдавії та Прикарпаття, „Невада-Семіпалатинський”. Чорнобильський Тиждень розпочнеться 22-го квітня проведенням всесвітньої акції — Дня Землі. Координаційним центром у Стенфордському університеті, є „Зелений Світ”. У проведенні

Відбулися установчі збори УНВІС

Львів. — В середу, 23-го березня, тут відбулися установчі збори Української Незалежної Видавничо-Інформаційної Спільноти (УНВІС). В зборах брав участь один з ініціаторів створення УНВІС Вячеслав Чорновіл. Зібралось 17 осіб, які обговорили, доповнили та прийняли за основу проект статуту спільноти, запропонований Василем Барладяном. В ході засідання були розглянуті основні напрямки діяльності УНВІС і визначені особи, відповідальні за їх здійснення.

Цікавляться долею
українців в Румунії

Оттава. — Стараннями Мадярської фундації людських прав у Канаді в Оттаві перебував 22-23-го березня відомий пастор мадярської меншості в західній Румунії визначний борець за людські права д-р Ляшло Токес. Крім зустрічей з прем'єр-міністром Канади і парламентаріями, пастор Токес взяв участь в скрупульозному Молебні та був почесним гостем на прийнятті, яке відбулося в будинку федерального парламенту Канади. На прийнятті були присутні члени парламенту Канади, амбасадор Мадярщини, представники міністерства закордонних справ Канади та інші визначні гості.

Вийшов новий український
журнал у Канаді

Ляшні, Кве. — Тут вийшло перше число нового органу „Бюро Української Інформації” п.н. „Вісті БУІ” з актуальним матеріалом з українського політичного й культурного життя. Затверджене Міністерством культури й імміграції квебекського уряду в 1989 році Бюро Української Інформації є членом Квебекської асоціації етнічної преси. Його „Вісті” виходять заходами й під головною редакцією Тетяни Носко-Обероні в Ляшні.

П. Плішка з успіхом дав
концерт у Нью Йорку

Нью Йорк. — Відомий соліст Метрополітаної опери в Нью Йорку Павло Плішка виступив тут в п'ятницю, 6-го квітня, в самостійному концерті, який відбувся у речитативній залі Вейл. На цей концерт явилася вже 9-го квітня дуже прихильна критика в щоденнику „Нью Йорк Таймс” пера Джеймса Р. Естрайха, в якій він відразу на початку пише, що П. Плішка „перемінив аудиторію в маленькій Метрополітанській опері”. Зокрема критик захоплювався співом Павла Плішки.

Павло Плішка

лений виконавцем П. Плішкою циклу Модеста Мусоргського „Пісні і танці про смерть”, які, як пише критик, він не лише співав, але просто грав немов у опері. Дж. Ейстрайх дуже хвалив добір програми П. Плішки на цей концерт, який він відкрив співом шістьох еспанських пісень Д. Шостаковича, а відтак перейшов до так потягуючого виконання Мусоргського. У другій частині програми, яка критиком не надто подобалась, П. Плішка виконав слов'янські пісні, композиторів І. Сосновського, Б. Сметани, а закінчив свій концерт американськими піснями Пола Болса і Чарльза Айтаса. Критик підкреслює замишування співака до багатого співочого слов'янського ліризму, із скарбниці якої він співав також надатки — більшість програми була для нього дуже вдалою до виконання. Саме до слов'янської музики, бас Плішки, на думку критика, найкраще надіється, тому його голос звучав тепло і сильно. Акомпанював співакові Тома Гринвіч, який на думку Дж. Ейстрайха, був дуже добрим у своїй ролі.

А. Бессмертних замінить
Ю. Дубініна на пості амбасадора

Нью Йорк. — Офіційні російські джерела повідомили, що незабаром наступить зміна на пості амбасадора СРСР у Вашингтоні. На місце дотеперішнього амбасадора Юрія Дубініна приїде 56-річний Олександр Бессмертних, який в 1988 році був назначений одним із трьох заступників міністра закордонних справ СРСР. Ю. Дубінін, який працює на пості амбасадора у Вашингтоні від 1986 року, буде призначений послом до Франції, де фактично в 1955 році розпочався його дипломатичний кар'єра і де в 1960-их роках він займав пост першого секретаря, а потім радника амбасадора. Приїхавши до ЗСА, Ю.Л. Дубінін, не знаючи шкільної англійської мови, мав певні труднощі у своїй праці, але він скоро опанував мову, а лібералізація і політика перебудови та демократизації, яку почав переводити в Союзі Союзі Михайл Горбачов, підсилює авторитет посла СРСР у Вашингтоні на вищій рівень. Повідомляють також, що новим російським представником до Організації Об'єднаних Націй буде призначений ще один ветеран амбасад СРСР у Вашингтоні, Юлій Воронцов, який тепер також займає пост першого заступника міністра закордонних справ. В 1959 до 1960 Ю. Воронцов працював вже в російській місії до ООН, а від 1966 до 1977 був радником амбасадора СРСР у Вашингтоні. Воронцов був також амбасадором в Індії, Франції і Афганістані. Він найбільше відомий з переговорів про зменшення ракет середнього засягу з атомовими головками в Європі. Артур Гартман, який був американським амбасадором в Москві в роках 1981-86 вважає А. Бессмертних прагматичним політиком, який все вміє знайти вихід навіть з найтруднішої ситуації. Американські дипломати вважають, що призначення Бессмертних амбасадором до Вашингтону не випадкове. Він має великий досвід у політиці і у відносинах між ЗСА і СРСР. Крім того він володіє англійською мовою, що буде допомагати йому у його праці. З Вашингтоном і Вашингтонськими урядовими ходами він познайомлений ще з часів його колишньої роботи в ООН і в амбасаді СРСР, коли амбасадором був Анатолій Добринин.

Створено Вашингтонський
Комітет Допомоги Україні

Вашингтон (Р.Л. Хомяк). — Народний Рух України за Перебудову має своє нове представництво в американській столиці. З кінця лютого тут діє Вашингтонський Комітет Допомоги Україні (Ukraine 2000: The Washington Committee for Support of Ukraine), який очолює федеральний суддя Богдан Футей, а його заступниками є Надя Комарницька-МекКоннелл і Євген Іванів. Ініціативу для створення організації прихилили НРУП у Вашингтоні виступили керівники столичного відділу Української Американської Координаційної Ради. Голова відділу Степан Максимчук, відкриваючи громадські збори 25-го лютого в залі собору Пресвятої Родини. Секретар відділу, Дмитро Корбутяк, який керував зборами, з'ясував присутнім основні цілі Руху в Україні, а Оспі Зінкевич, організаційний референт Народного Фонду Допомоги Україні, пояснив як у ЗСА формуються різні товариства сприяння Рухові. Він зокрема зазначив, що в Америці перебувають на наукових відвіданнях один з „батьків Руху”, проф. Вячеслав Брюховецький, який подав найголовніші потреби нинішньої України: допомога потерпілим від чорнобильської аварії, політичні акції на користь України, освітня допомога — поліпшення кваліфікації надійних молодих українців в різних галузях народного господарства, економічні зв'язки між Україною і ЗСА. Значення також запропонував, щоб особи, які хотіли б стати членами Вашингтонського комітету сприяння Рухові в платили одноразово вkladку в сумі 100 дол., що присутні на зборах прийняли. В наслідок голосування членів-основників були обрані члени Управління цього представництва Руху в американській столиці. Крім вищезгаданих, ними є: Дарія Стець, секретар; Юрій Серафим, скарбник; Роберт МекКоннелл, зв'язковий з урядовими чинниками (усі троє за професією адвокати); Олександр Тимошенко, референт молоді; Ірина Ярославич, референт преси; д-р Ігор Масник, голова Екологічно-медичної комісії; Катерина Чумаченко, голова Екологічної комісії; Микола Базиліко, голова Фінансової комісії; Орест Дейчаківський, член. Контрольний комітет творять голови місцевих організацій: С. Максимчук (УАКРала); Ігор Мухин (Об'єднання Українців Вашингтону); Марта Терлецька (США); Богдан Ясінький (Український Народний Союз). Відділ Українського Конгресового Комітету Америки не прислав представника на збори, але присутні постановили зарезервувати у Контрольній комісії місце для голови цього відділу.

В АМЕРИЦІ

ОФІЦІЙНІ ПРЕДСТАВНИКИ фірми „Екзон” заявили в понеділок, 9-го квітня, що їх фірма не признає себе винною у найбільшій аварії нафти в історії ЗСА. „Ми признаємо, що це була трагічна аварія, але ми не зробили це намісником”, — заявив адвокат Джеймс Ніл. Від самого початку розслідування справи офіційні чинники Департаменту справедливості висловлювали сумніви у достатніх доказах звинувачення фірми у невідповідному комплектуванні залогів баржі. Єдину особу, яку притягнули до відповідальності капітана Джозефа Гейзелвуда, виправдала „Екзон” заявив, що вже витратив 2 біл. дол. на очищувальні роботи та наступних 200 міль. дол. на позови. 11 міль. гальонів вилитої нафти спричинили довготривалі наслідки, вже тепер нараховується понад 36,000 міграційних птахів, 100 орлів, які загинули.

КІЛЬКІСТЬ ЗАРЕЄСТРОВАНИХ автомобілів у метрополітанському Нью Йорку зросла на 25 відсотків від 1980 року. Цей зріст пояснюється різким ростом кількості населення та є найбільшим в країні. Передбачається, що протягом наступних років Нью Йорк та його околиці будуть дослідно забільшовані автомобілями. Згідно з підрахунками Регіональної планової асоціації, кількість автомобілів у 2005 році досягне 38 відсотків, а в 2015 році — 50 відсотків. Вже тепер кількість автомобілів в околицях міста дорівнює кількості населення. Причиною цього явища є не лише більш заробітні платні в районі, але також незадовільна робота транспорту. Одним із способів обмеження росту кількості автомобілів губернатор Маріо Квонмо вважає збільшення податку на бензин.

МОСКВА МІНЯЄ СВОЮ ДУМКУ
ПРО ОБ'ЄДНАННЯ НІМЕЧЧИНИ

Москва. — Минулого тижня високий представник російської партійної і урядової ієрархії міністер закордонних справ СРСР Едуард А. Шеварднадзе заявив у Вашингтоні, що Союзний Союз не буде супротивлятися, якщо об'єднана Німеччина залишиться членом Північно-Атлантичного Оборонного Союзу (НАТО). У вівторок, 10-го квітня, інший речник Комуністичної партії і уряду, головний дорадник у справах міжнародної політики Валентин М. Фалін змінив стратегію свого уряду і самого суперпрезидента Михайла Горбачова, кажучи, що об'єднання обидвох частин Німеччини зовсім не перешкоджає цьому, щоб дотримуватися західної частини, далі залишалася членом НАТО, а східна частина не зривала зв'язків з Варшавським Пактом. Такий стан, на думку російських дурисів, повинен тривати від п'яти до семи років поки не зформуються нова „європейська система безпеки” для Сходу і для Заходу, яка мала б протистояти від Атлантики до Уралу. Фалін, і правдоподібно його „шеф” М. Горбачов, вважають, що мусить існувати так званий „переходовий період” у процесі об'єднання Німеччини. Одним словом комуніст-москволюбів імперіаліст не бажав собі жодної зміни, але, як кажуть західноєвропейські політичні аналітики, не все залежати виключно від великодержав, бо німецький народ матиме рішучий голос, який вже було чути під час останніх парламентських виборів у яких східні німці майже велили владу в політичній партії. Що ж в такому випадку робить російський лідер, — запитує західно-

У СВІТІ

В ТОЙ ДЕНЬ, КОЛИ ВІН мав запропонувати президенту Михайлові Горбачову план „радикальних” економічних змін, заступник міністра відповідального за цю ділянку все ще говорив про „проекти” та „можливі зміни”, а не про конкретний задум як зарадити шій за його словами суворий критичний ситуації. Однак міністер Леонід І. Абалкин, головний економічний дорадник М. Горбачова, на пресовій конференції зробив натяк на те, чого не буде в цьому новому економічному плані „драстичних” змін. Він заявив, що не передбачається в найближчому майбутньому замінити рубль новою валютою чи зробити його валютою вільного обміну з іншими західними валютами.

З НАБЛИЖЕННЯМ ТІСЬ хвилин, як обидві Німеччини об'єднуються в одну країну на денному порядку в столицях світових потуг та інших в цьому зашкварених країн (Сходу та Заході) обговорюються можливості в якій спосіб забезпечити майбутнє Європи. Все ж таки починаючи тут і там виникають зариси системи, яка втримала б спокій в Європі, стала забором проти союзової ядерної сили, задовольнила б вимоги безпеки СРСР та догодила б об'єднаній Німеччині. Однак існує загальна погодженість в Європі, а останніми часами публічно підтверджена канцлером Західної Німеччини Гельмудом Коелем і міністром закордонних справ СРСР Едуардом Шеварднадзе, що об'єднана Німеччина не може бути невідчужуваною країною. Бо об'єднана, велика та багата Німеччина з думкою тільки про свою власну безпеку може стати „небезпечною канноюю” в центрі Європи.

ПРЕЗИДЕНТ СІРІЇ Гафез аль-Ассад заявив перед делегатами американських сенаторів під проводом Беба Дола, що його країна хоче кращих співзв'язків з Америкою та мирного й справедливого поладження арабсько-ізраїльського конфлікту. Державне радіо Сирії передало повідомлення, що президент Ассад, приймаючи делегацию американських сенаторів пояснив їм політику свого уряду в справах, що є важливими для ЗСА та Сирії. Сенатор Р.Дол підкреслює, що розмовляючи з президентом Сирії, він видивив питання американських закладників у Лівані. Однак сирійське радіо нічого не згадувало про розмови Дола з Ассадом у справі закладників.

СОВЕТСЬКИЙ СОЮЗ І МАЙЖЕ всі східноєвропейські країни мають підписати угоду, в якій зобов'язуються підтримувати в своїх країнах багатопартійну демократію, приватну власність та економіку вільного ринку. Ця угода має бути підписана на конференції економічного співробітництва в Європі в якій бере участь 35 держав. Відбувається ця конференція в Бонні у Західній Німеччині з участю всіх європейських країн, ЗСА та Канади. Сподіюється, що поки ця конференція закінчиться, то преліментарний начерк цієї угоди буде схвалений всіма учасниками.

У БРАТИСЛАВІ, СТОЛИЦІ Словаччини, в цьому тижні зустрілися представники Чехо-Словаччини, Польщі та Мадярщини з іншими європейськими офіційними чинниками, щоб узгодити, як найкраще ці три колишні комуністичні країни можна ввести в Європейську Спільноту. Чехо-Словачькі офіційні чинники описують що зустріч як ще одну спробу прайської політики, швидко наві'язати контакти з країнами Заходу. Присутніми на цій конференції, крім президента Чехо-Словаччини Вацлава Гавеля та прем'єр-міністра Мадярщини Я.Польщі, були також міністри закордонних справ Австрії, Італії та Югославії.

СОВЕТСЬКИЙ...
(Закінчення зі стор. 2)

країнах покращав. Взаємні користі — а не тільки взаємна допомога — є ключем до сильного Союзу незалежних держав. З допомогою сил не є можливо розв'язати національні проблеми СРСР. Але вагатися — майже небезпечно. Коли Москва буде довші надумуватися наслідки можуть бути критично негативні. З точки економічного зору, це ситуація динамічного балансу. Хто бажає більше в такій ситуації, може втратити все. Він закінчує свою статтю словами, що будучи в Антверпені він бачив стату, на якій був напис — два слова „Свобода працює“. Вони працюють для народів Росії, як також і для балтійських республік.

У цьому самому журналі Спірос Маноліотос у статті „Балтійський сепаратизм: з іншого погляду“, відповідає Квінтіно на його твердження.

Уже на початку статті Маноліотос каже, що коли Литву, Латвію й Естонію відлучать, чи відкинуть зі „Совєтського Союзу“, то вони можуть самі встоятися, доказом чого є їх стара історія, яка починається від 1500 року до Христа.

Далі читаємо, що коло 1939 року життєвий рівень Естонії і Латвії, був на рівні з Фінляндією; Литва, була дещо позаду. Коли б не тоталітарний розбій — пакт Гітлера зі Сталіном, балтійські держави були б сьогодні на рівні зі скандинавськими державами. Чи 50 років комуністичного режиму знищили продуктивну силу балтійських народів і їхню спроможність зберегти себе незалежною одиницею? І тут знаходимо таку відповідь, що Латвія — це найбільш індустріальна республіка Соєтського Союзу й є головним доставцем залізничних вагонів і електронних виробів. Естонія має величезні копальні нафти зі сланців („Шел-ойл“), а її найбільшим експортом до цілого СРСР є енергія. Литва має великі ядерні електростанції. На відміну від СРСР — ці три держави агрикультури — самовистарчальні.

Балтійські держави полегше близько високого вершка Скандинавії й вони легко можуть привабити мануфактурних інвеститорів у пошуках за значно дешевшим кваліфікованим робітником. Це правда, що ці держави будуть змушені платити більшу ціну за імпортвану оливу, але без субсидовання оливи, яка приходить зі Соєтського Союзу. Вони зможуть зачати торгувати агрикультурними продуктами зі Середнім Скодом, у заміну за оливу.

Можливо найважливіше тут те, що націоналістичні балтійські народи, пригадують собі, які то добрі були часи, на протязі їхньої короткої незалежності між двома світовими війнами.

Йонкерс відзначив 40-ву річницю смерти ген.-хор. Романа Шухевича — Тараса Чупринки

В неділю, 18-го березня, заходами Відділу Українського Конгресового Комітету повіту Рочестер відзначено 40-ву річницю героїчної смерти ген.-хор. Романа Шухевича — Тараса Чупринки, Головного Командира УПА, Голови Проводу ОУН на українських землях, Голови Генерального Секретаріату УГВР.

Рано о год. 10-й в українській католицькій церкві св. Михайла отець-адміністратор Едісон Бойко, відслужив Службу Божу, дякуював о. дякон Ігор Мідзак, а співав хор церкви під диригентурою доктора Олега Сохана. Після Служби Божої відправлено Панахиду за спокій душі сл. п. генерала-хорунжого.

Участь із своїми проправами взяли: воєня Відділу УПА, члени осередку Спільки Української Молоді ім. 30-го червня 1941 року, 11-го Відділу ООЧСУ та 2-го Відділу Організації Оборони Лемківщини.

Проповідь, присвячену генералові, виголосив о. Бойко, уродженець Бразилії, який Україну не бачив, а живе усіма проблемами України та ними цікавиться.

О год. 4-й по полудні відбулася святочна академія в залі домі Спільки Української Молоді.

Голова місцевого осередку СУМ д-р Орест Козіцький доклав усіх старань, щоб члени осередку, зокрема дружинники та юнацтво, взяли активну участь як в церкві так і в академії. На жаль, ми не можемо цього сказати про старшого громадянство, яке в більшості волило сидіти в хаті, а не прийти вшанувати пам'ять того, який боровся та віддав життя своє, щоб Україна була вільною.

Академію розпочав американським і українським гімнами, а після апелем, в якому брали участь воєня УПА, члени осередку СУМ-А, хорунжі 11-го Відділу ООЧСУ та 2-го Відділу Організації Оборони Лемківщини із своїми прапорами. Апелем проводив старшина УПА Микола Сидор-Петя, а повідомлення про смерть генерала читав адвокат Роман Козіцький — дружинник СУМ-А.

Офіційно академію відкрив голова Відділу УККА Мисролас Клімко.

Святочну промову виголосив мгр Володимир Микола, який вказав на величчя генерала і на його героїчні вчинки в часі визвольної боротьби українського народу.

Монтаж „Пісня“ про ген.-хор. Романа Шухевича — Тараса Чупринку виконали дружинники осередку СУМ-А. Іхня поява на сцені в багатьох викликала слюзи на очах, бо це виконали ті, які народилися в ЗСА, тут виростили і тут закінчили ані студії та здобули професії, однак Україна для них є близькою, а ті, які боролися за Україну для них є героями. Тому з признанням треба подивляти тих батьків, які привозять на скарбину до СУМ-у своїх дітей і самі є активними в осередку.

„Повстанці“ — монтаж М. Бослава, Н. Гетманця, О. Бабія, Я. Курдики виконала також вихованка осередку СУМ-А в Йонкерсі, а тепер директорка Школи Українознавства при Парафії св. Михайла в Йонкерсі, знана із своїх виступів Оля Шкафаровська-Рудик.

На цьому пісеню „Боже Великий, творче вєсєлий“ закінчено першу частину академії.

Сцену вміло удекорував Ярослав Клінок.

В другій частині присутні мали можливість побачити відеострічку, яку накрутили у Львові з нагоди приїзду туди після 40-річного поневіряння в тюрмах і на заслани Юрія Шухевича, сина генерала.

Історія...
(Закінчення зі стор. 2)

капіталом 400 мільйонів франків, з прицілом, побудувати Панамський канал.

Концесію на його побудову, видану урядом республіки Колумбії, де Лессепс відкупив від Люсіана Байза та Еттіана Турра в ціні 20 мільйонів франків. Згідно з цією концесією, канал мав бути побудований здовж існуючої уже в Панамі залізничної лінії, поміж містами Колон та Панама.

І тоді змісія почалися проблеми, а одною з них було технічне невігластво та впертість де Лессепа, який всупереч здоровому глуздові та опії усіх інженерів, які радили йому будувати канал на системі шлюзів, він із впертістю дон Кіхота вирішив будувати його на рівні океанів.

У висліді, після восьми років надлюдських зусиль, смерті 25,000 робітників на тропічну гарячку, та витраті поверх півмільйона доларів, побудова каналу покінчилася катастрофічно невдачею, повним банкрутством акційної спілки та втратою сотень мільйонів франків, здебільша дрібних заощаджень патріотичних французьких улюбівців. Коли здавалося б зб часу притрусив уже панамський аферу пороком забуття, американський Конгрес „прийшов до голови по розум“ і раптово 19-го червня 1902 року схвалив закон про побудову Панамського каналу та відкуплення від збанкрутованої Спільки де Лессепа всього залишеного інвентаря за одноразову винагороду, у висоті 40 мільйонів дол. Неочікувана перешкода виринула з боку Колумбії, яка задовго отягала з ратифікацією договору на побудову цього каналу. Але ця перешкода стала недійсною, у висліді раптової революції в Панамі (не без співдії зашкварленої незалежності та створила правління, яке, не тільки дало своє погодження ЗСА на будову Панамського каналу, але й на довгочасне користування ним, зобов'язком технічного зберігання його споруд та охорони його 10-мильового пояса, 41 миль завдовжки.

В основі, Панамський канал розташований поміж двома природними озерами: Гатум та Кюлебра Кат, з низкою степів, двома шлюзами та шістьма вантажними підйомами, заінстальованими на обидвох кінцях каналу для підносу корабля з одного ступеня на другий за браком довір'я гідної оферти на побудову каналу від приватних підприємств, тогочасний президент ЗСА, Теодор Рузвельт доручив його побудову Армійському корпусу інженерів, а керівництво над нею, полковникові Г. В. Геттальсові, який побудував його за нещільні сім років, на основі планів французького інж. Годіна де Лепіне (які, до речі, 28 років тому відкинув Фердинанд де Лессепс).

Панамський канал був офіційно відкритий в 1914 році, напередодні Першої світової війни, а кошт його побудови дорівнював 365 мільйонам доларів. Історія дальшої долі цього каналу вимагає окремої статті.

КОНСЕРВАТИВНА ПАРТІЯ в Мадярищині Демократичний форум вийшла незаперечним переможцем у перших свободних виборах у цій країні за останні чотири декади здобувши більшість, як половину місць в 388-членному парламенті. Провідник партії Йозеф Антал заявив, що „багаторічний досвід наших вийшли переможцями“. Ця партія заступає думки, які в багатьох країнах проповідують християнсько-демократичні партії.

Глибоке співчуття Родині, друзям та цілому містечковому світові, що втратив одного з найбільших діячів — творця української культури

св. п. д-ра Григорія Лужницького

У глибокому смутку

ВОЛОДИМИР КЛЕХ

Замість квітів на саїжу могилу складаю 50 дол. на ФОНД НТШ.

Ділимося сумною вісткою, що у вівторок, 2-го січня 1990 р., на 86-му році життя відійшов у Вічність в Чикаго, Іллі. наш Найдорожчий

ЧОПОВІК, БАТЬКО, ДІД І ПРАДІД

бл. п. Олекса Наконечний

Народжений в селі Тадані Кам'яно-Бузького повіту. ПО ХОРОН відбувся в суботу, 20-го січня 1990 р., з катедри св. о. Миколая на парафіяльному цвинтарі.

Залишені в смутку:

дружина — АННА
син — ЮРІЙ з родиною
син — РОМАН з родиною
дочка — ЛЕСЯ з родиною
та ближчі і дальша Родина в Україні

З глибоким жалем повідомляємо Рідних, Приятелів і Знайомих, що дня 31-го березня 1990 р. по довгій і важкій недугі відійшла у Вічність на 89-му році життя

наша Найдорожча

МАМА, БАБЦЯ І ПРАБАБЦЯ

бл. п. ВАРВАРА ОСАДЦІВ

народжена дня 15-го грудня 1900 р. в селі Заєнгород повіт Бучач.

ПАНАХИДА була відправлена в неділю, 1-го квітня 1990 року в похоронному заведенні Duchynski, Cherkow в Йонкерсі, Нью Йорк.

ПОХОРОН відбувся в понеділок, 2-го квітня 1990 р. з церкви св. Михайла, а відтак Тілінкі Останки перевезено на цвинтар Mount Hope, Hstgs-on-Hudson N.Y.

В глибокому смутку:

донька — АННА ІВАНІВ з мужем МИКОЛОЮ
внук — д-р ІГОР ІВАНІВ з дружиною ІРИНОЮ, донечкою ХРИСТИНКОЮ
внучка — ХРИСТИНА БАЛКО з мужем БОГДАНОМ, донечкою ЛЯРИСОЮ
невістка — МАРІЯ ОСАДЦІВ з дітьми: ВАСИЛЕМ, КАТРУСЕЮ І ВАРВАРОЮ

Українське Патріархальне Товариство — Відділ в Нью Йорку
повідомляє, що

Традиційне Патріархальне Свячене
відбудеться в неділю, 6-го травня 1990 р., о год. 2-й по пол.
в залі Українського Народного Дому, при 140 2-га Авеню, в Нью Йорку

МИСТЕЦЬКА ПРОГРАМА

До участі запрошуємо наше членство і українське громадянство

УПРАВА

УКРАЇНСЬКИЙ ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛУБ в НЬЮ ЙОРКУ
136 Друга Авеню, ДІМ УКРАЇНСЬКОГО ВИЗВОЛЬНОГО ФРОНТУ

запрошує своїх Членів і Прихильників на

КОНЦЕРТ
Гості з України, — відомі бандуристи-віртуози

Олі Герасименко-Олійник
лауреати музичних конкурсів в Києві, Львові та Івано-Франківську, абсолютники Київської і Львівської консерваторій.

Партію фортепіану виконує проф. ЮРІЙ ОЛІЙНИК

В ПРОГРАМІ:

Українські народні пісні, твори для бандури українських композиторів, переклади світових композиторів-класиків, американський концерт для бандури з оркестрою композиції Олія Олійника та новознайдений концерт Дмитра Бортнянського.

Концерт відбудеться в п'ятницю, 20-го квітня 1990 р., о год. 7-й веч.

Л.Л.

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що 24-го березня 1990 р. в Денвері, Колорадо, несподівано, відійшов у Вічність на 74-му році життя наш Найдорожчий і ніколи Незабутний

БАТЬКО І ДІДУСЬ

бл. п. ЯРОСЛАВ СТЕЦЮК

народжений у селі Скала Подільська, пов. Тернопіль, дня 11-го листопада 1915 року.

ПАРАСТАС за упокій Душі відправлено 1-го квітня у похоронному заведенні Олігера. ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбудуться 2-го квітня 1990 р. в українській католицькій церкві та на місцевому католицькому цвинтарі української секції в Денвері, Колорадо.

Залишені у глибокому смутку:

донька — ХРИСТИНА
донька — ОКСАНА ДЖАФАРІ з чоловіком МЕДІ
внучка — ТЕТЯНА
ближчі і дальша Родина в Америці й Україні

5 000 дол. — По заповіту отця Федота Шпаценка
1 500 дол. — Стипендія Фонд ім. проф. Антона Синявського, заснований в пам'ять батька Ніною Синявською
1 000 дол. — По заповіту Романа Вергуна
1 000 дол. — По заповіту Любові Марголіної-Гансен
900 дол. — Василь Ростун
640 дол. — Леонід Ліман
По 500 дол. — Олена Процюк; Софія та Олександр Скоп
По 400 дол. — Варвара Бакало; Микола Шаблій
По 300 дол. — Ада Кулик; Вікторія Новотна
280 дол. — Марія Безпечна
По 250 дол. — Неоніла Кордиш-Головко; Олександра Олійник
По 200 дол. — Олександра Гаєвська; Яків Гурський; Іван Карк; Марія Коць; Олександр Одарченко; СУМ-івська Кредитівка (Йонкерс); Т-во Святої Софії (Фундація Ценка)
175 дол. — Тодось Костюк
160 дол. — Богдан Чаєвський
По 150 дол. — Наталія Зітцельбергер; Валентина Лімонченко; Марія Савдик
125 дол. — Оксана Соловей
По 120 дол. — Йосип Данко; Ігор Каменецький; Мисролас Прокоп
По 100 дол. — Михайло Бережинський; Лев Биковський; Святослав Божено; Богдан Бородако; Юрій Буряківський; Олена та Алекс Воскобайники; Марія Галун-Блох; о. Симон Гаюк (з них 50 дол. на честь проф. О. Гоголя); Дарія та Володимир Гойдиш; Марія та Дмитро Горбай; Ірена та Павло Джуль; Уляна Дачук; Майра і Теодор Заплицькі; Ольга Кекіш; Володимир Кіос; Марія і Гіви Коби; Михайло Корчинський; Ігор Коцур; Володимир Лисий; Всеволод Майданський; Василь Непіла; Ірена та Степан Ничай; Анатоль Новицький; Олександр Новосад; Роман Номик; Ярослав Панчук; Володимир Петришин; Ярослав Рожанковський; „Самопоміч“ (Нью Йорк); „Самопоміч“ (Пітсбург); Олег Слюзар; А. Социнська; Тамара і Степан Тимків; Константин Федосин; Пені та Ігор Яременко
95 дол. — Мисролас Лабунька
85 дол. — Марія Задонна
По 80 дол. — Олександр Вороник; Михайло Воскобайник; Тарас Гунач; Альберт Кіпа; Євген Лашик; Алекс Ліст; Галина і Михайло Паламар; Ярослав Пеленський; Софія Слюзар; Роман Шпорлок; Степан Ярусь
По 75 дол. — Микола Кушніренко; Ніна Синявська
По 70 дол. — Івана Кушнір; Святослав Трофименко; Зоя Юрєва
По 65 дол. — Василь Гришко; Микола Палій; Лариса та Василь Приходько
По 60 дол. — О. Гардецький; Степан Костик; Василь Рудко
По 50 дол. — Надя Амінов; Віктор Андра; Андрій Андрюк; Ольга та Василь Балабан; Петро Балея; Роман Балтарюк; Ярослав Білун; Ярослав Білінський; Юрій Блохин; Марта Богачевська-Хомяк; Ігор Вітковицький; Катерина та Володимир та Катерина Воловодко; Олег Волпінський; Григорій Гагарин; Оріс та Богдан Гермак; Олександр Головко; Рената Гонд-Третак; Анна Гувер; Данило Дмитренко; Юрій Демидович; Інна Дзєрович; Адриян Дольницький; Ганна Жирчук; Наталія Захидська;

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК у США
висловлює щирю подяку всім жертводавцям, які відгукнулися на наш різдвяний заклик, які склали пожертви на невідчужний вінок в пам'ять своїх близьких та друзів, які сплатили членські вклади і тим допомогли видати нові книжки, провадити дальшу працю в бібліотеці та архіві та утримувати будинок.

(В нижче наведений список включено пожертви впачених від 1-го червня 1989 року до 1-го квітня 1990 року)

Володимир Когутяк; Дмитро Корнєнко; Іван Корольчик; Галина Костюк; Володимир Котенко; Марія та Петро Крамаренко; Марія Кротюк; Анатоль Лисий; Мако-Васало; Олександра Мельченко; Джері Мигайчук; Роман Осичук; Іван Панчак; Слава Пилишенко; Леонід Підстригач; А. Романюк; „Самопоміч“ (Балтимор); „Самопоміч“ (Гартфорд); Дора і Володимир Соколовські; Зіна Таран; Марія Фішер-Слиш; Степан Хемчик; Ярослав Чихач; Володимир Шепель; Олена та Володимир Ширкевич; Надя та Мисролас Шмигель; Данило Яценко; Лідія Яш

По 45 дол. — Громадський Комітет в Лорейн, Огайо; Олег Кравченко; Валерій Ревуцький
По 40 дол. — Оксана Ашер-Драй-Хмара; Володимир Бакум; Омельян Бей; Христина Бетін; Білана Біланко; Петро Біланко; Михайло Борецький; Роман Воронка; Патриція Гернілі; Святослав Гордицький; Петро Грицак; Ася Гумецька; Олександр Домбровський; Олег Кудрик; Богдан Марків; Лев Мельник; Олександр Мотиль; Христина Пеленська; Юрій Перфещий; Леонід Рудницький; Зіна Сохор; Марта Тарнавська; Іван-Павло Химка
По 35 дол. — Осія Іванюк; Михайло Біда; Алла і Ярослав Лешко
По 30 дол. — Тетяна та Омельян Антоновичі; Богдан Бойчук; Надя та Віктор Вінич; о. Олександр Лімонченко; Іван Макареню; о. Ігнат Пономарчук; Марія Савицька
По 25 дол. — Люба Артимишин; Олена Бистрицька; Ольга Бобровська; Богдан Богущ; Роман Борковський; Олександра Бражнік; Володимир Буцук; Марія Вожаківська; Оксана та Олександр Вороник; Леонід Гайдамака; Микола Галів; Ярослав Гелета; Я. Головач; Марина та Мисролас Горбань; Ольга та Петро Гурські; Іван Даниленко; Марія Даниш; Микола Дейчаківський; Марина та Юрій Зеленські; Роман Ільницький; Олександр Канюка; Катерина Кедровська; Наталія та Богдан Ковалі; Роман Коваль; І. Козачок; Ксеня та Тарас Козуб; Комілевська-Діда; Дарія та Дмитро Кострубік; Ірена та Левко Кушнір; Раїса та Андрій Кушнір; Олександра Лісничий; Євросиня Літвінов; Михайло Лотоцький; Наталія Лук'янович; Оля Маланчук; Оксана та Василь Марчук; Н. Мойле; Марія та Орест Небес; Митрофан Нешта; Марія Овчаренко; Гелен і Олег Павловські; Ярослав Пастушенко; Ганна Пашковська; Любомира Пеланська; Валентина Преско; Микола Прихлан; Петро Саварин; Іван Самійлович; Савт Баванд Брук-Монумент; о. Артемій та Олександра Селіпін; В. Семенина; Віра Скоп; Орест Слупницький; Микола Сорокочин; Микола Терпак; Сидір Тимків; Данило Томащук; Тетяна Торпе; Люба та Роман Туркевич; Ро-

стик Хомяк; Богдан і Богдана Худьо; Юрій Чапленко; Софія Чопівська; Богдан Шепелявий; Олександра Школинська; Микола Шпетко; Оксана Шур; Дарія та Мирон Ярович; Михайло Яцук

По 20 дол. — Галина Бодарева; Валентина Божок; Андрій Бук; Феодосія Бриквич; Катерина та Володимир Вальчук; Ольга Варела; Ігор Витвицький; Наталія та Любомир Гевко; Олександр Діберт; Марія Душин; А. Жарський; Сергій Захарчук; Олена та Олександр Зозуля; Володимир Карлович; Василь Качуровський; Ірена та Модест Клівак; Марія Клічко; Ігор Кмета; Марія та Алекс Коновал; Володимир Корін; Адріан Кривський; Валентина та Юрій Кузьмич; Василь Кулик; Степан Курпал; Микола Лаврін; Філарет Лук'янович; Галина Максимиха; Петро Марченко; Іван Мима; Тамара та Богдан Мриць; Остап Олесницький; Олег Ратич; Йосип Роніш; „Оксана Росс“; Марта Рудик; Віра та Богдан Томків; Марта та Станіслав Тусек; о. Алекс Фен; Олександр Хомяк; Ігор Шевченко; Валентина Якимчук; Марта Ярош
По 15 дол. — Урсула та Остап Якимів; Олена Бойлик; Людмила та Іван Бойко; Богдан Бродин; Рома Гайда; Михайло Гайда; Василь Гукавський; Грент Давсон; Володимир та Віра Кліш; Микола Кривошук; Юрій Логин; Ніна Михалевич; Софія Нежд; А. Наклович; Ірина Палашевська; Василь Палідей; Роман Поритко; Олександр Пришляк; Ірена та Олександр Процик; Марія і Микола Ромаш; Йосип Рудницький; о. Іван Ткачук; Олексій Шевченко; Василь Яшун
По 10 дол. — Богдан Артимишин; Володимир Баратура; Микола Баричий; Юлія Бачинський; Ярослав та Ярослава Бучачевські; Марія Варвара; Василь Витвицький; Федір Гаювий; Микола Гатів; Катерина Гуцул; Ольга та Іван Денисенко; Іван Дзівак; Василь Іванців; Людмила Кей; Олександра Кей; Іванна та Ярослав Клім; Ірина Кобзар; Микола Корнєв; Святослав Коцубала; Ірина Крамарчук; Віра Левичук; Ігор Лесик; Орест Луїковський; Софія Лотоцька; Валентин Лоян; Христина Лукомська; Константин Луценко; Анна Мавєська; Марія та Мирон Мясюк; Мисролас Миколовський; Я. Музичка; Михайло Палій; Степан Паньків; Олена Петренко; Петро Поліщук; Микола Приходько; Степан Прокір; Борис Раковський; Олександра Розмал; „Самопоміч“ (Міннеаполіс); Василь Сердюк; Алекс Скоробо; Алекс Соколович; Іван Степанчук; Ігор Цибірський; Марія Черешня; Алла Чорна; Микола Чорний
По 5 дол. — о. Дакан; Оляда Дадич; Богдан Дадич; Микола Курчак; Богдан Миколовський; Федір Тарак; Роман Пачовський; Алла Цілинська

На невідчужний вінок пожертви склали:

В світлу пам'ять Галини Автономівни Коваленко-Плужник пожертви від друзів: Оліги та Юрія Бобровських — 100 дол.; Валентини та Катерини Навівайко — 100 дол.; Оксани Кіюфас — 50 дол.; Надії та Ярослава Пастушенка — 50 дол.; Оксани Радіш — 50 дол.; Валі Якимчук — 50 дол.; о. Артемія та Олександра Селіпін — 30 дол.; Ольги Маланчук — 25 дол.; Марії та Петра Одарченків — 25 дол.; Лідії та Вадима Андрієвських — 20 дол.; Олени та Івана Коровичів — 20 дол.; Люби Денисенко — 20 дол.; Х. — 20 дол.; Діми Комілевської — 15 дол.; Варвари Бакало — 10 дол.; Олександри Бражнік — 10 дол.; Люби Шевченко — 10 дол.; Алли Давиденко

Разом 615 дол.

В світлу пам'ять **Вадима Андрієвського** — пожертви від друзів: Роми Оленської — 40 дол.; Марії Косенко — 30 дол.; Жанет та Івана Куравських — 25 дол.; Валентини Преско — 25 дол.; Оксани Радіш — 25 дол.; о. Артемія та Олександра Селіпін — 25 дол.; Марини та Юрія Зеленських — 20 дол.; П. Микитина — 10 дол.; Знаїди та Миколи Мисковських — 10 дол.; Н.Н. — 10 дол.; Ганни Пашковської — 10 дол.; В. Шайдевич — 10 дол.; Люби Шевченко — 10 дол.; Г. Скупідж — 10 дол.; І. Невмержинського — 10 дол.; Зіновія Туркала — 10 дол.; В. Несенко — 5 дол.

Разом 285 дол.

В світлу пам'ять **Омельяна Кушніра** — пожертви від друзів: О. Пятлар — 100 дол.; В. Іваничків — 50 дол.; Людмили Почтар — 25 дол.; М. та І. Бойків — 20 дол.

Разом 195 дол.

В світлу пам'ять сестри Лесі Українки **Ольги Петрівни Косач-Кривенюк** та її сина **Василя Кривенюка** від Григорія Косача 230 дол.

В світлу пам'ять **Аркадія Яременко** від дружини Оксани Яременко — 200 дол.

В світлу пам'ять **Іллі Вітановича** від дружини Дарі Гриневич-Витанович — 100 дол.

В світлу пам'ять **Макара Калитистого** від дружини Марії Калитисті — 100 дол.

В світлу пам'ять батьків **Ярослава та Омельяна Кушнір** від дочки Слави Кушнір — 100 дол.

В світлу пам'ять **Миколи Домкова** від дружини Галини Домків та друзів Микитиних — 50 дол.

В світлу пам'ять **Олександра Тимошенка** від дружини Ірини Тимошенко — 50 дол.

В світлу пам'ять **Гаврила Гордієнка** від дружини Неоніли Гордієнко — 30 дол.

В світлу пам'ять **Івана Бутка** від Галини Домків — 25 дол.

В світлу пам'ять **Михайла Гройового** від Ніни та Олеси Булавицьких — 25 дол.

В світлу пам'ять **Петра Холодного** могодця від Марії та Петра Одарченків — 25 дол.

В світлу пам'ять **Андрія Худяка** від його жінки Марії Худяк — 25 дол.

Було колись за часів С. Руданського і Шевченка найбільш поширеним засобом спілкування словом і думкою був папір — газетний, книжковий. Згодом у час О. Олесея і Остапа Вишні ота „балакуча коробка“ — радіо стане у пригоді. І таки недавно з початком другої половини нашого століття — інша коробка, не тільки балакуча, але й показуюча, телебачення, набирас неймовірного значення. Початково несміла — чорнобіла, згодом кольорова виявилась диктатором наших днів. Сьогодні ми більше дивляємось в неї, як на дитину у святі образи. Протягом коротких телевізійних хвилин кандидат у президентських виборах ЗСА може успішно довести мрію Схили не міркувати про лихо і благодать телебачення, однак слід згадати одне, що у наш час є воно найбільш переконливим і поширеним шляхом культури і мови даного народу.

Як це телебачення сьогодні служить мові культури? Другого за величиною слов'янського народу — українського? Не так давно із „Літературної газети“ можна було довідатися, що в УРСР лише одна із трьох республіканських програм велася українською мовою. Може в рош визнання української мови офіційною — Господь Бог і народ з Рухом зможуть українізувати і ці дві останні.

ОСІДЛАТИ ТЕЛЕВІЗІЙНИЙ ЧАС...

А як там в українських поселеннях широкого і вільного світу. Де-не-де по середині, як за Руданського так і нині. Окремі центри зуміли позбутися вчорашнього, хуторянського світоглядання і відважно втрутилися в українські справи. Із задією і призначенням споглядаю понад 2000 кілометрів на схід від Вінніпегу — до Торонто, де несподина спільнота доробилася професійної телевізійної програми. Торонто згодом вставиться новим відважним почином — зладанним фільму „Жнива розпачу“. Хтось Йойке — що коштовне діло, але мусить признати, що цей фільм давно відплітався, усвідомлюючи мільйони людей. С. Новицький і Ю. Луговий зладнали таке, що і найкращі письменники позаздрили б.

Однак, щоб задалеко не мандрувати — треба до Вінніпегу звертатися. Це місто надалі виглядає на столицю українців Канади. У ньому знаходяться: Центральна КУК, Метрополіт обох церков, чимало організацій, коло 25 церков, виходить 5 часопісень, є сільні пам'ятники, кільканадесяті хорів і ансамблів, коло десяти шкіл з українською і двоюмовною програмами, бібліотеки,

Осередок, бари, бінго, тощо... Містові довгий час колись „батькував“ посади українців Степан Дзюба, вподобило собі синьожовті кольори до свого прапору, нині нараховує понад 600,000 мешканців, з того 13 відсотків, тобто шововський — українського роду. Скільки із 80-тисячної громадськості міста не цурається рідної мови — Довідник Канади з 1986 подає що кільканадесяті тисяч. Очевидно, що англійське місто не відстає від світу — по черзі „кейбл“ і оті тарілки „диз“ має доступ до десятків телевізійних програм. І тут личить приглянутися тій наймолодшій музи — на українській службі у Вінніпегу. Дуже принагідно і нас видно з нагоди Різдва, Великодня чи іншого свята (1000-ліття) на професійних телестанціях. Спасибі і за це. Більш надійно, бо постійно, уже друге десятиліття продовжує телевізійну програму о. Семен Іжик (півгодини тиждень) за пляном церковно-громадським. Безперечно, у 2090 році о. Іжика згадають як піонера наших днів тої нечуваної за часів Пилипова і Єлєніяка штуки... Про неї отець-продюсер, коли скаже, сам краще розкаже, бо він є головним редактором „Поступу“.

Від лютого 1987 року прибула друга програма — „Українська телерама“. Про неї, як і про першу, згадують щотижня оба вінніпезькі англомовні щоденники. Вона вже зуміла ввійти у традицію міста. Буває, і новоприбулі дивуються. Недавно один з українців заявив, що чув про неї, здається через радіовисильню „Радіо Канада“. Невідомо, глядачеві може здаватися, що приготування програми — це розважальне діло. По суті ті півгодинні програми більш „нищівні“, як щільний день працівника на державному пості, скажімо, якогось ексекютивного директора. Може глядаччез установа з нагоди 100-ліття поселення українців в Канаді здогадається, що це нагода не тільки піонерів прославляти, але і самому щось піонерського доклати — і постане у Вінніпезі професійне телебачення. Хто зна, усе можливе у наш час неймовірних змін і відновлю... А покищо, сміх признатися — „Українська телерама“ четвертий рік обходиться без власної відеоканали, а без неї, як сказав один з глядачів, вона наче Перебендя без кобзи. Як досі кількасот глядачів при нагоді, чи посередньо, телефонічно, чи листом на адресу: Ukrainian Telerama, P.O. Box 715, Winnipeg, Man. R3C 2K3, були ласкаві висловити свої зауваги. Серед них і оба Метрополіти наших Церков. Дехто висказав переконання, що телерама — це дарунок урядів чи установ. Тут при нагоді треба виразно заявити, що федеральний уряд — це не св. Миколай, а провінційний — добра тітка, щоби підсобила. З українських установ лише читальня „Просвіта“ виявилася доброю кумою і одночасно похитувала 200 дол., за що продюсер мав декілька відеозаписів (більш цінних і архівальних на довшу справу) вкупити.

Скільки із 400,000 глядачів „кейбл“ гляне на неї? Некомерційна станція (комуніти) не веде підрахунків. Відомо, що і неукраїномовні слідувають за нею. Хтось сказав „тепер напевно маєте постійних 5,000 глядачів“. А навіть як тисяча щосереди виглядає її, то є для кого приготувати. Така сила народу не часто збирається у Вінніпезі з нагоди концерту чи громадської події.

Програма останнім часом по змозі дотримується пляну — зустріч із цікавими гостями, новини, міські події із піснями, танцем. Не рахуючи додаткових кільканадесяті годин „Українська телерама“ протягом перших трьох літ приготувала 110 постійних вечорів (55 годин відеозапису), і в ній взяло участь коло 250 гостей від заслуженого Д. Шумука починаючи. Своєю присутністю возвеличили програму: Л. Гой, Н. Гусар, І. Карасевич, Г. Столяр, д-р С. Радчук, Р. Мороз, О. Бердник, Т. Малюжинський, проф. М. Шкандрий, Я. Шур, проф. Я. Розумний, М. Міненко, І. Драч, Г. Лазаренко, Т. Романюк, З. Франко, О. Івасюк, проф. О. Баран, Д. Білаш, Д. Фаркавський, Дж. Британ та багато інших і коло двісті майбутніх професорів, політиків, письменників та інших професіоналів — в 1987-1990 рр студентів рідношкілних і двоюмовних програм. У програмі взяла участь його Гетьманська Милість Іван Мазепа (якого прекрасну картину Манітобський музей людини і природи викопав до студію), а також Максим Рильський (тут при нагоді спізнає, але щира подяка кінематографічній секції Т-ва „Україна“, що підсобила тім фільмом) Другий „Над берегами вічної ріки“ досі неможливим було використати, тому що у місті важко знайти цей вже архівальний 35 мм апарат.

Програма приготувала додаткові годинні документи про школу Ралф Бравін, Осередок, лірична Василь Говіку (цей останній телестанція вислала на фестивалі до Едмонтону). Додатково записала вона розмову із пам'ятником Т. Шевченка; завадила Бюлові Вєрному і Григорієві Лазаренкові, які відвідали Україну із відеоканалою — вінніпезькі програми протягом кількох вечорів могли побувати в українському селі, у Києві. Почасві, Чернівцях, Львові. Чимало глядачів призналося, що деякі із програм перепускають для свого домашнього вжитку.

Чи буде перебільшенням, коли дотеперішні 55 годин програми з участю коло 250 осіб, із кількома тисячами глядачів порівняємо до маляштабу одного середнього фестивалю — нехай глядач, а тут ще читач, сам рішає. При нагоді хоч подякувати Ярославу Василюкові і Юліанові Назаревичеві за їх постійну і також добровільну участь. Як довго на добровільній енергії телерама витриває — напевно до 1991 року. Бо задовго даром, як кажуть в народі, і дятло тропаря не любить тягнути. Можливо місцевий КУК, Осередок, чи якась інша установа здогадається і привітають 100-ліття отим невчорашнім прокстом — професійною телевізійною програмою. Нижче підписаний радо перекинується тоді в звичайного глядача і не буде морочити вінніпезьким „телерамою“. А тим часом, втілюючи таку безбоджетову обставину програми „Кіноцентр“ з Києва якщо впреться таке схоче здійснити обіцяне і в скромній мірі „постачати“ відеозаписи українських ансамблів, мистецьких історично-географічних фільмів — вінніпезькі будуть тільки вдячні. „Українська телерама“ не надіється на якогось неймовірного месената-Янїка, але привітним людям завжди рада. Кажуть, завдяки телебаченню світ став подібним до великого села. Чи у тому, „віконці“ постійно відзеркалене буде життя нашої спільноти, це залежить від усіх нас, що схочуть осідлати час — у Вінніпезі...

ПІСЛЯ 45-ТИ РОКІВ мрія та 20-ти років планування, дослідження та пошуків космічний телескоп вагою 12 тонн, довжиною 43 футу та вартістю 1,5 бід. дол. готовий до вивеснення на орбіту. Космічний телескоп „Габбл“ дасть можливість астрономам спостерігати від п'яти до десяти трильйонів космічних об'єктів. Найпотужнішим оптичним телескопом дотепер був телескоп „Велике око“ на горі Паломар у Каліфорнії, за допомогою якого астрономи могли спостерігати за 40 бід. космічними об'єктами. „Габбл“ буде вивеснений на орбіту космічним кораблем „Дискавері“ з п'яти-членною залогою.

УВАГА!
Подаруємо до відомо, що книжку РОБЕРТА КОНКВЕСТА „THE HARVEST OF SORROW“ маємо тільки на складі у якій оправи в ціні \$9.95 дол. за примірник. Ця сама книжка в твердій оправі: що булав ціна \$19.95 дол. випродана

УВАГА!
Книжарня „Свободи“

Програма останнім часом по змозі дотримується пляну — зустріч із цікавими гостями, новини, міські події із піснями, танцем. Не рахуючи додаткових кільканадесяті годин „Українська телерама“ протягом перших трьох літ приготувала 110 постійних вечорів (55 годин відеозапису), і в ній взяло участь коло 250 гостей від заслуженого Д. Шумука починаючи. Своєю присутністю возвеличили програму: Л. Гой, Н. Гусар, І. Карасевич, Г. Столяр, д-р С. Радчук, Р. Мороз, О. Бердник, Т. Малюжинський, проф. М. Шкандрий, Я. Шур, проф. Я. Розумний, М. Міненко, І. Драч, Г. Лазаренко, Т. Романюк, З. Франко, О. Івасюк, проф. О. Баран, Д. Білаш, Д. Фаркавський, Дж. Британ та багато інших і коло двісті майбутніх професорів, політиків, письменників та інших професіоналів — в 1987-1990 рр студентів рідношкілних і двоюмовних програм. У програмі взяла участь його Гетьманська Милість Іван Мазепа (якого прекрасну картину Манітобський музей людини і природи викопав до студію), а також Максим Рильський (тут при нагоді спізнає, але щира подяка кінематографічній секції Т-ва „Україна“, що підсобила тім фільмом) Другий „Над берегами вічної ріки“ досі неможливим було використати, тому що у місті важко знайти цей вже архівальний 35 мм апарат.

Програма приготувала додаткові годинні документи про школу Ралф Бравін, Осередок, лірична Василь Говіку (цей останній телестанція вислала на фестивалі до Едмонтону). Додатково записала вона розмову із пам'ятником Т. Шевченка; завадила Бюлові Вєрному і Григорієві Лазаренкові, які відвідали Україну із відеоканалою — вінніпезькі програми протягом кількох вечорів могли побувати в українському селі, у Києві. Почасві, Чернівцях, Львові. Чимало глядачів призналося, що деякі із програм перепускають для свого домашнього вжитку.

Чи буде перебільшенням, коли дотеперішні 55 годин програми з участю коло 250 осіб, із кількома тисячами глядачів порівняємо до маляштабу одного середнього фестивалю — нехай глядач, а тут ще читач, сам рішає. При нагоді хоч подякувати Ярославу Василюкові і Юліанові Назаревичеві за їх постійну і також добровільну участь. Як довго на добровільній енергії телерама витриває — напевно до 1991 року. Бо задовго даром, як кажуть в народі, і дятло тропаря не любить тягнути. Можливо місцевий КУК, Осередок, чи якась інша установа здогадається і привітають 100-ліття отим невчорашнім прокстом — професійною телевізійною програмою. Нижче підписаний радо перекинується тоді в звичайного глядача і не буде морочити вінніпезьким „телерамою“. А тим часом, втілюючи таку безбоджетову обставину програми „Кіноцентр“ з Києва якщо впреться таке схоче здійснити обіцяне і в скромній мірі „постачати“ відеозаписи українських ансамблів, мистецьких історично-географічних фільмів — вінніпезькі будуть тільки вдячні. „Українська телерама“ не надіється на якогось неймовірного месената-Янїка, але привітним людям завжди рада. Кажуть, завдяки телебаченню світ став подібним до великого села. Чи у тому, „віконці“ постійно відзеркалене буде життя нашої спільноти, це залежить від усіх нас, що схочуть осідлати час — у Вінніпезі...

ПІСЛЯ 45-ТИ РОКІВ мрія та 20-ти років планування, дослідження та пошуків космічний телескоп вагою 12 тонн, довжиною 43 футу та вартістю 1,5 бід. дол. готовий до вивеснення на орбіту. Космічний телескоп „Габбл“ дасть можливість астрономам спостерігати від п'яти до десяти трильйонів космічних об'єктів. Найпотужнішим оптичним телескопом дотепер був телескоп „Велике око“ на горі Паломар у Каліфорнії, за допомогою якого астрономи могли спостерігати за 40 бід. космічними об'єктами. „Габбл“ буде вивеснений на орбіту космічним кораблем „Дискавері“ з п'яти-членною залогою.

УВАГА!
Подаруємо до відомо, що книжку РОБЕРТА КОНКВЕСТА „THE HARVEST OF SORROW“ маємо тільки на складі у якій оправи в ціні \$9.95 дол. за примірник. Ця сама книжка в твердій оправі: що булав ціна \$19.95 дол. випродана

УВАГА!
Книжарня „Свободи“

Вісті Осередку Св. Андрія в Норт-Порт на Флориді

Нова управа Осередку Св. Андрія в Норт-Порті.

Україні Миколи Руденка, Миколи Горбала та інших.

Останньою відвідала нас гостя з України Ольга Горинь, колишній політв'язень советських тюрем, сьогодні — активістка за людські і релігійні права в Україні. Вона виступила на імпрезі, присвяченій жіночій сучасності України. Доповідачка пригадала, що українська жінка вже на світанку нашої історії грала визначну роль в Україні. Книгачка Ольга успішно керувала київською державою, доньки Ярослава Мудрого були королевами Франції і Данії. Навіть у науковому світі українська жінка себе проявила, відомо, що один з перших трактатів на медичні теми написала вниуча князя Мономаха Евкакія Доля. Ця праця зберігається у Флоренції. Олена Пчілка, Наталя Коринська, відомі нам жінки, які стали засновницями модерного жіночого руху.

Вже в минулому столітті

роля Союзу Українок у розбудові національного свідомості дуже велика. Наголосувати імена жінок, які брали участь у визвольних змаганнях зокрема в підпіллі ОУН — УПА важко, бо їх були тисячі. Скільки українських дівчат каралося в большевицьких тюрмах і на засланні! І сьогодні жінки грають визначну роль у дисидентському русі на визначних постах в Гельсінкській Спільноті та інших неформальних організаціях.

Українська громада в Норт-Порті нагородила Ольгу Горинь ентузіастичним признанням за її віддану працю для поновлення України. В програмі свята „Героїні сучасної України“ було виконане літературне читання Ірени Сенік, Ган-

ни Чубач і Ліни Костенко. Читали: Міра Повх, Галина Біровець, Слава Зелез і Валя Мушинська. Вони також відчитали заяви відважних жінок Генерального прокурора СРСР Руденков з 1973 року, які підписали тоді Ірина Сенік, Стефанія Шабатура, Ніна Строката і Надія Світлична. Міра Повх навітнула посмертний образ про Катрусь Заричку.

На окрему згадку заслуговує доповідь професора Миколи Федоренка, референта українського шкільництва в ЗСА про стан української мови в Україні та в діаспорі.

П. Т.

ШКІРНІ НЕДУГИ РАК ШКІРИ

ВЕНЕРИЧНІ ХВОРОБИ

ЗАБІГИ ПРОТИ ВТРАТИ ВОЛОССЯ

ЗАСТРИКИ COLLAGEN

ЛІКУВАННЯ ЗМОРЩОК JIM

BARAL, M.D.

ЛІЦЕНЗІЙОВАНИЙ ДЕРМАТОЛОГ

Центр американської дерматології

(212) 247-1700

210 Central Park South

New York, N.Y.

(bet. 5way & 7th Ave.)

Medicare приймається

Пациєнти приймаються тільки за домовленіям

Працюємо також ввечерю

Можете знайти нас скоро в NYNEX Yellow Pages

БАКА Компанія

26 First Avenue

New York, N.Y. 10009

Tel. (212) 473-3550

ВЕЛИКОДІЯ КЕРАМІКА, інкрустована різьба, писанки.

НА ПРОДАЖ

УВАГА! ПОШУКИ МАЛЯРСТВА!

Вперше у продажі 16 картин відомої і популярної української малярки

ТАІСИ ЗАЙЧЕНКО

Зацікавлені у купівлі звертатися на число телефону

(415) 752-5546 або (415) 752-5721

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

ЛУІС НАЙГРО — директор Родина ДМИТРИЙ

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET

NEW YORK, N.Y. 10009

(212) 674-2568

Richard H. Burnadz

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

FUNERAL HOME

371 Lakeview Avenue

CLIFTON, N.J.

Phone: (201) 772-1880

Funeral Director

Chapels available throughout the Metropolitan Area

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

So. Bound Brook

Monument Co.

45 Mountain Avenue, Warren, N.J. 07060

РАІСА ХЕЙЛИК, власник

(201) 647-7221 • (201) 647-3492

ПРИЙМАЄМО ЗАМОВЛЕННЯ

І СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ,

СТАТУЇ З РІЗНИХ ГРАНІТІВ, МАРМОРІВ

І БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ ЦВІНТАРІ Св. АНДРІЯ

В С БАНД БРУКУ, Н. ДЖ

ТА ІНШИХ ЦВІНТАРЯХ В ЗСА

ВСІ УКРАЇНСЬКІ ДІТИ ДО УКРАЇНСЬКИХ ШКІЛ!